

BORRE LEESCLUB

BORRE

EN DE LEESBRIL

DOOR **JEROEN AALBERS**
MET ILLUSTRATIES VAN **STEFAN TIJS**

Het is prachtig weer.
Het zonnetje schijnt en de lucht
is blauw.
Het is een perfecte dag om in
de tuin koprollen te oefenen.
Borre buitelt door het gras.
Als een balletje rolt hij de tuin rond.
Het ene moment is zijn hoofd boven
zijn bips, het volgende moment is
zijn bips boven zijn hoofd.

Borre gaat languit op zijn rug liggen.
Hij moet even bijkomen van
het koppeltjeduikelen.
Hij is er helemaal duizelig
van geworden.
Maar wat ziet Borre daar opeens
tussen de groene grassprietten
marcheren?
Hij draait zich op zijn buik
en kijkt eens goed.
Het is een duizendpoot.
Of een miljoenpoot,
dat zou ook kunnen.
Zover kan Borre nog niet tellen.

De duizendpoot klimt met al
zijn voetjes naar de top van een
dikke grashalm.
Wat een bijzonder beestje,
denkt Borre.
Hij zou de duizendpoot graag
wat beter bekijken.
Maar hij is te klein om hem goed
te kunnen zien.
Borre denkt even na.
Oh, ik heb een goed idee,
denkt hij dan.
'Blijf jij hier even zitten,' zegt
Borre tegen de duizendpoot.
'Ik ben zo terug.'

Borre holt het huis in.
Op het tafeltje naast de luie stoel
ligt de leesbril van papa.
Papa zet die altijd op zijn neus
om de kleine lettertjes in de krant
groter te maken.
Borre pakt de bril en kijkt door
de glazen.
Alles wat dichtbij is, wordt groter
en alles wat verder weg is,
is helemaal wazig.

Met de leesbril op zijn neus
loopt Borre de tuin weer in.
Hij moet goed oppassen dat hij
nergens tegenaan loopt.
Tussen de grassprietten gaat Borre
op zoek naar zijn kleine vriend.

Dan staat Borre plots oog in oog
met de duizendpoot.
Door de leesbril lijkt het kleine
hoofdje van het diertje wel op
de enorme kop van een monster.
Verschrikt blijft Borre de
duizendpoot aankijken.
Het beest doet langzaam zijn
kaken van elkaar en zegt dan
zachtjes: 'Boe!'

